

Végül a felperesek a 2003/87/EK irányelv 11., 12., 13. és 28. cikkeiben foglalt rendelkezések megsértését állítják, mivel a Bizottság annak ellenére engedélyezte az NKT-t, hogy az nem tartalmaz kifejezett előírásokat, amelyek lehetővé tennék az üzemek számára az egység-átruházás vagy újracsoportosítás általi megfelelő szerveződést, a maradék egységek átruházására vonatkozóan az ötéves időszaktól eltérő referencia-időszakot ír elő, indokolatlanul korlátozza a létesítmények újracsoportosítását és nem rendelkezik a törölt kibocsátások egységeiről történő lemondásról.

⁽¹⁾ Az Olaszország által a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelően az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kiosztásáról benyújtott nemzeti kiosztási tervről szóló, 2005. május 25-i C(2005)1527 végleges bizottság határozat (HL C 226., 2005.9.15., 2. o.)

⁽²⁾ Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 275., 2003. 10.25., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631.o.)

2005. szeptember 26-án benyújtott kereset – Olasz Köztársaság kontra Bizottság

(T-373/05. sz. ügy)

(2005/C 296/74)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Olasz Köztársaság (képviselő: Paolo Gentili avvocato dello stato)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A 2005. július 20-i C(2005)2756 bizottsági határozat megsemmisítése abban a részében, amelyben előírja a dohánytermesztési támogatás átalánykorrekcióját az Olasz Köztársaság esetében a 2001. és a 2002. évben a 2000. évi termés vonatkozásában bejelentett kiadások 5 %-ának mértékében. Pényszeresség esetén az Elsőfokú Bíróság kötelezze az alperest a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Az olasz kormány az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága előtt megtámadta a 2005. július 20-i C(2005)2756 bizottsági határozatot (az értesítés ugyanebben az időpontban történt)

abban a részében, amelyben előírja a dohánytermesztési támogatás átalánykorrekcióját a 2001. és a 2002. évben a 2000. gazdasági évi termés vonatkozásában bejelentett kiadások 5 %-ának mértékében.

Keresetének alátámasztására az olasz kormány az alábbiakra hivatkozik:

- 1) az indokolási kötelezettség megsértése a 2005. július 20-i C(2005)2756 bizottsági határozatban az EK-Szerződés 253. cikkének vonatkozásában, valamint hatáskör túllépése a tények elferdítése által, amennyiben a megtámadott határozat a dohánytermesztésre a 2000. gazdasági évben nyújtott támogatás átalánykorrekcióját a megsértett jogszabályi előírásra történő hivatkozás, és egyébként is az azt esetlegesen jogszerűvé tévő ténybeli körülmények fennállása nélkül rendelte el;
- 2) az 1258/1999/EK rendelet ⁽¹⁾ 7. cikke (4) bekezdésének megsértése és téves alkalmazása, mivel a 2000. gazdasági év dohánytermesztéshez nyújtott támogatás átalánykorrekciójáról szóló határozat nem tartalmazza a hivatkozott rendelkezés által előírt szükséges indokolást.

⁽¹⁾ A közös agrárpolitika finanszírozásáról szóló, 1999. május 17-i 1258/1999/EK tanács rendelet. (HL L 160., 1999.6.26., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 25. kötet, 414. o.)

2005. október 7 -én benyújtott kereset – Azienda Agricola Le Canne kontra Bizottság

(T-375/05. sz. ügy)

(2005/C 296/75)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Azienda Agricola „Le Canne” S.r.l. (Porto Viro, Olaszország) (képviselők: Giuseppe Carraio és Francesca Mazzonetto ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Európai Közösségek Bizottsága 2005. július 26-i C(2005)2939. sz., megtámadott határozatának azon részét, amelyben az Azienda Agricola Le Canne S.r.l. számára a 4028/86/EGK rendelet értelmében nyújtott támogatást az 1990. október 30-i C(90) 1923/99. sz. határozattal lecsökkenti;

- az Elsőfokú Bíróság az Európai Közösségek Bizottságát ítélje kártérítés megfizetésére, amelynek összege érje el legalább a mai napig nem folyósított támogatás-hányadnak a kamat bankok által a felperest eredetileg a C(90) 1923/99. sz., 1990. október 30-i határozat alapján megillető teljes összegre számított mértékével megnövelt összegét a megsemmisített határozat 1995. október 27-i dátumától számítva a teljes, öt megillető támogatás folyósításáig;
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A kereset a Bizottság C(2005)2939. sz. 2005. július 26-i határozatának megsemmisítésére irányul, amely a 4028/86/EGK rendelet értelmében „A rosolinai (veneto) akvakultúraágazati termelőegység modernizálása” elnevezésű projekt keretében nyújtott támogatás összegét lecsökkenti. Kérelmeinek alátámasztására a felperes négy jogalpra hivatkozik:

1. Első jogalapjával az igazgatási tevékenység állítólagos szabálytalanságai megállapításának vonatkozásában – amelyre a Bizottság a társfinanszírozás által már jóváhagyott támogatás csökkentése céljából hivatkozik – a felperes az elévülés kifogását hozza fel. E tekintetben az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. december 18-i 2988/95/EK, Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁾ 3. cikke (1) bekezdésének megsértésére hivatkozik.
2. Második jogalapként a felperes azt hozza fel, hogy a Bizottság megsértette azt a kötelezettségét, hogy a 2002. március 5-i megsemmisítési ítéletet⁽²⁾ végrehajtsa, amennyiben a megsemmisített 2000. július 11-i határozat helyettesítésére szolgáló új határozatban ugyan a tényállás egészét újból vizsgálhatta, de kizárólag az 1999. november 23-i jogvita eljárási keretei között, amely még mindig nem zárult

le a fenti határozat megsemmisítése folytán. Ugyanakkor szerinte a Bizottság nem terjeszthetett volna elő olyan új kifogásokat, amelyeket ezen időpont előtt nem fogalmazott meg.

Ezenkívül a Bizottság, noha hallgatólagosan elismerte, hogy a fenti, a támogatás csökkentéséről rendelkező megsemmisített határozatban csökkentett összeg nagy része ténylegesen jár, nem ismerte el a jogellenesen megtagadott összeget terhelő késedelmi kamatot.

3. A harmadik jogalappal a felperes azt kifogásolja, hogy a 4028/86/EGK rendelet hivatkozott 44. cikkének (1) bekezdése nem sorolja fel a támogatás csökkentésének taxatív felsorolt előfeltételei között a felperesnek a megtámadott határozatban felrótt szabálytalanságot: vagyis azt a körülményt, hogy a támogatható munkák végrehajtásának folyamán a megbízott vállalkozás a kedvezményezett vállalkozás tőkéjében részesedést szerzett.
4. A negyedik jogalappal, amely az egyenlő bánásmód, az arányosság és az megfelelés, valamint a tőke szabad mozgása elvének megsértésére hivatkozik, a felperes másodlagosan azt rója fel, hogy a Bizottság által a vitatott csökkentés kiszámításához felhasznált kritérium önkényes, mivel ugyanazt a csökkentést különbségtétel nélkül alkalmazta valamennyi figyelembe vett időszakra, tekintet nélkül arra a tényre, hogy a megbízott vállalkozás részesedésének hányada a kedvezményezett vállalkozás tőkéjében az idők folyamán különbözött és fokozatosan változott.

⁽¹⁾ HL L 312., 1995. 12.23., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 340. o.

⁽²⁾ T-241/00. sz., Azienda agricola Le Canne kontra Bizottság ügy, EBHT 2002., II-1251. o.